

VEILEDER TIL FORSKRIFT OM OMSETNING OG MIDLERTIDIG HOLD AV DYR

Innhold

INNLEDNING	2
Om § 2 virkeområde – hvem gjelder forskriften for?	3
Om § 3 Melding om virksomhet	5
Om § 4 Kompetanse	5
Om § 5 dokumentasjon	6
Om § 6 Forbud	7
Om § 7 Informasjon til mottakere av dyr	8
Om § 8 Anlegg	8
Om § 9 Levemiljøet	9
Om § 10 Tilsyn og stell	10
Om § 14 Dyrene	10

INNLEDNING

Veilederen er fastsatt av Mattilsynet desember 2015.

Formålet med veilederen er å bidra til en bedre forståelse av bestemmelsene i forskrift av 11. august 2015 nr 958 om omsetning og midlertidig hold av dyr ved at en del av bestemmelsene er forklart og diskutert.

Veilederen utdyper ikke alle bestemmelsene i forskriften, men er først og fremst konsentrert om bestemmelser som det erfaringsmessig knyttes en del spørsmål til fra brukere og publikum for øvrig.

Om § 2 virkeområde – hvem gjelder forskriften for?

Kjerneområdet for forskriften er de tradisjonelle dyrepensjonatene (kennelene) og dyreforretningene. I tillegg finnes en rekke andre aktiviteter som faller inn under begrepene midlertidig dyrehold og omsetning av dyr.

Forskriften gjelder for næringsvirksomheter som omsetter dyr eller har dyr midlertidig i sin varetekt. Den gjelder også for omplasseringsvirksomheter, enten disse er kommersielle eller ikke. Begrepet «næringsvirksomhet» innebærer at man må vurdere omfang og karakter av en aktivitet eller virksomhet før det konkluderes med om forskriften gjelder eller ikke.

Det er ikke mulig å gi en fullstendig oversikt over alle aktiviteter og angi om de er omfattet av regelverket eller ikke. Det vil ofte være summen av flere faktorer som avgjør om man konkluderer med at forskriften gjelder eller ikke i det enkelte tilfellet. Forholdene utvikler seg også over tid, og det dukker stadig opp nye varianter av midlertidig dyrehold i form av ulike «dyrepassordninger».

Selv om man ikke kan gi en uttømmende liste over aktiviteter som er omfattet, er det mulig å si noe om en del av momentene som bør legges til grunn når man skal vurdere om en aktivitet er omfattet av dette regelverket eller ikke. Dette er nærmere omtalt i de enkelte punktene under.

Eksempler på aktuelle typer aktiviteter og momenter som er av betydning i vurderingen av om aktiviteten er omfattet av dette regelverket eller ikke:

- *Omsetning av dyr som en naturlig del av et privat dyrehold*, herunder omsetning av avkom fra egne dyr direkte til en privat eier, er ikke omfattet (jf. bokstav a). Typisk eksempel på dette er salg av valper fra eget oppdrett. Det er ingen øvre grense for antall valper eller tisper. Alt oppdrett av hund og katt i Norge regnes i denne forbindelse som hobbydyrehold, ikke næringsvirksomhet. Dersom man selger dyr til dyreforretning, er det naturlig å ta hensyn til hvor vidt dette kan betraktes som sporadisk salg av overskuddsdyr (for eksempel at hobbykaninene utilsiktet har fått unger), eller om det er mer målrettet og regelmessig avl med formål å levere til dyreforretning. Sistnevnte tilfelle vil normalt være omfattet av forskriften.
- *Rent formidlingssalg* der selger eller mellommann aldri har dyret/dyrene i sin varetekt, er ikke omfattet. Eksempler på dette er livdyrsalg slik det i stor grad foregår i Norge i dag, ved at en virksomhet (ofte slakterier) formidler salget, men aldri i realiteten har dyrene i sin varetekt.
- *Privat pass* av dyr for familie og venner er ikke omfattet.
- *Pass av andres dyr i eierens eget hjem* er ikke omfattet. Typiske eksempler på dette er personer som reiser hjem til andre for å føre og stelle katten eller marsvinet mens eieren er bortreist.
- *Fôrverter som holder et begrenset antall dyr i eget hjem* er normalt ikke omfattet. Dette er i all hovedsak kjæledyr som holdes i private hjem som om dyret var ens eget (for eksempel tisper som skal benyttes i avl, men som bor hos andre enn eieren), og det vil sjelden være naturlig å vurdere dette som en næringsvirksomhet.

- *Dyretransportører* har dyr midlertidig i sin varetekt. Virksomheten er imidlertid regulert av annet regelverk og kommer ikke inn under virkeområdet for denne forskriften.
- *Formidling av dyrepass* uten at formidlingsvirksomheten har dyrene i sin varetekt, er ikke omfattet av forskriften. Eksempler på dette er virksomheter som formidler såkalte «hjemmekenneltjenester» der dyr passes i vanlige hjem, i motsetning til et tradisjonelt dyrepensjonat (kennel) med egne oppstallingslokaler for dyrene. Hvorvidt vedkommende som passer dyret («vertsfamilien»), er omfattet av forskriften, må vurderes i det enkelte tilfellet. Selv om det tas betaling for slikt pass av dyr, ligger det i sakens natur at slike virksomheter ofte har mer likhetstrekk med privat dyrehold når det gjelder for eksempel antall dyr, hvor dyret oppholder seg og sosial omgang med familien, enn tilfellet er i tradisjonelle dyrepensjonater. Ut fra dette hensynet kan man si at virksomheter som tilbyr dyra et miljø som tilsvarer private hjem, ikke bør være omfattet av forskriften. Et annet vesentlig moment i vurderingen er likevel omfanget av aktiviteten, både med tanke på hvor ofte vedkommende passer dyr og hvor mange dyr det gjelder. Hvis omfanget er tilstrekkelig stort, vil det dermed likevel være riktig å konkludere med at aktiviteten er å betrakte som en næringsvirksomhet, og at den dermed er omfattet av forskriften. Grad av annonsering av tjenesten i media og lignende vil også være et naturlig moment i vurderingen.
- Hundeluftere vil i noen tilfeller være omfattet av forskriften. Vurderingen her må i stor grad bygge på omfanget av, og i noen grad organiseringen av, tjenesten. At naboen går tur med hunden et par dager i uka og mottar penger for det, er for eksempel ikke omfattende nok til å kunne kalles en næringsvirksomhet. Dersom virksomheten har større omfang og næringsmessig karakter, for eksempel hvis hundelufteren annonserer for virksomheten, eller kjører rundt i varebil og henter flere hunder som luftes sammen, vil dette være momenter som taler for at aktiviteten skal betraktes som en næringsvirksomhet.
- Omplassingsvirksomheter er omfattet av forskriften, uavhengig av om de er såkalt kommersielle eller ikke (jf. andre ledd). Omfanget er likevel sentralt når man skal vurdere om forskriften gjelder for disse. Omplassingsvirksomheter i form av «dyrepensjonater», der mange dyr holdes midlertidig og gjerne i egne rom eller bygninger, er omfattet av forskriften selv om formålet ikke er økonomisk avkastning. På den annen side er såkalte beredskapshjem, hvor et fåtall dyr sporadisk tas i mot i private hjem i påvente av videre omplassing, et eksempel på aktivitet som ikke er omfattet av forskriften.
- Dag hjem for dyr vil normalt være omfattet av forskriften. Med dag hjem menes i denne anledning virksomheter som tar imot andres dyr for pass og stell i egne lokaler, men der dyrene ikke oppstalles over natt, for eksempel såkalte hundebarnehager. I noen tilfeller kan det være aktuelt at denne tjenesten tilbys av folk som holder dyrene i sitt private hjem. I så fall er det naturlig å legge til grunn de samme typene kriterier/vurderinger som er beskrevet for de såkalte «hjemmekenneltjenestene».
- Virksomheter (for eksempel Falck) som driver med oppstalling og stell av hittehunder i påvente av at disse skal hentes, omplasseres eller avlives, er omfattet av forskriften. Dette gjelder likevel ikke for eksempel Mattilsynet, Politiet eller andre som tar hånd om dyr før de hentes av eller leveres til slik virksomhet.

- *Karantenestasjoner* omfattes av forskriften. Dyrevelferdsbestemmelsene i forskrift om karantenestasjoner opphører og erstattes av denne forskriften.

Om § 3 Melding om virksomhet

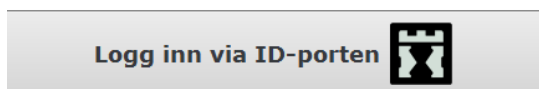
Virksomheter som faller inn under forskriftens virkeområde skal meldes til Mattilsynet. Dette gjøres på Mattilsynets skjematjenester via AltInn.

Velkommen til Mattilsynets skjematjenester

Du blir nå sendt videre til innloggingssidene til ID-porten. Vi bruker ID-porten for å sikre trygg innlogging for d

Du kan benytte følgende lenke for å logge deg inn på skjematjenesten:

<https://www.mattilsynet.no/mats>

Om § 4 Kompetanse

Det er ikke krav om formell kompetanse i form av særskilt utdanning. Den som er ansvarlig for virksomheten, og alle som håndterer dyrene, må ha tilstrekkelig kompetanse til å håndtere og stille dem i tråd med kravene i gjeldende regelverk (for eksempel dyrevelferdsloven, holdforskriftene for produksjonsdyr, transportregelverket etc.)

Å ha tilstrekkelig kompetanse innebærer å ha tilstrekkelig kunnskap om dyrearten og den aktuelle typen dyrehold til å gi riktig daglig tilsyn og stell og til å kunne se, forstå og handle for å ivareta dyras behov.

Kompetanse omfatter også holdninger, økonomisk og praktisk evne, og vilje til å etterleve kravene i regelverket. Dette betyr at det er ikke nok å ha kunnskapen dersom du ikke bruker den i praksis, og også at det ikke er tilstrekkelig å ønske å holde dyr dersom du for eksempel ikke er i stand til å gi dyret nok og godt fôr eller å betale for nødvendig behandling.

Kompetansen kan tilegnes på ulike måter, og forskriften inneholder ingen krav om hvordan. Dette kan være i form av praktisk erfaring fra dyrehold eller særlig opplæring/utdanning i form av skole eller annen kursing.

Når en virksomhet registrerer seg på skjematjenestene, skal det gis opplysninger om kompetansen i henhold til kravet i § 4. Det er ingen krav om spesifikk dokumentasjon på kompetansen, men vedkommende som melder skal beskrive kompetansen i fritekstfelt. Teksten bør inneholde en kort redegjørelse om evt. relevant utdanning, arbeidserfaring eller andre relevante momenter som beskriver kompetansen.

Om § 5 dokumentasjon

Om oversikt og opplysninger om dyrene

Første ledd bokstav a sier at virksomheten skal ha en oversikt med nødvendige og relevante opplysninger om hvert enkelt dyr, herunder dyreart, kjønn, id-nummer og navn. Denne bestemmelsen betyr ikke at alle dyr må ha et navn eller må være id-merket. Kravet innebærer at oversikten skal inneholde disse opplysningene for de dyrene som faktisk er merket eller har et navn.

Enkelte dyreforretninger er også såkalte førstemottakere av dyr som innføres. Dette er tilfelle for eksempel når importører leverer dyrene direkte til dyreforretningen. For slike dyreforretninger (eller andre eventuelle førstemottakere) er det viktig å være klar over at det gjelder regler for hvor raskt dyrene kan distribueres videre til nye eiere. Levende dyr kan ikke omsettes før fire dager etter ankomst til dyreforretningen, jf forskrift om handel med levende dyr mv, § 12 <https://lovdata.no/dokument/SF/forskrift/1998-12-31-1484>.

Begrepet produksjonsdyr som er nevnt under punkt d) omfatter dyr som avles eller holdes for produksjon av mat, ull, hud eller pels.

Om skriftlige rutiner

Generelt gjelder at rutinene skal være tilpasset virksomhetens egenart. I dette ligger også at virksomhetens egenart er avgjørende for hvilke av punktene som er relevant. Dette betyr at det i praksis blir stilt ulike krav til ulike typer virksomheter. For en dyrebutikk eller et dyrepensjonat med egne bygninger eller rom avsatt for formålet, mange dyr i omløp og gjerne flere ansatte, er det naturlig å kreve at det finnes skriftlige rutiner som inkluderer samtlige punkter, mens det f.eks. ikke er relevant for en hundeluffer å ha rutiner for kontroll av brannvarslingsanlegg.

Det er også et krav om at virksomheten skal dokumentere at rutinene blir fulgt. Dette innebærer at det bør utarbeides en form for sjekklister for alle punktene.

Mer spesifikt om de enkelte punktene:

- a) Rutiner om kompetanse bør for eksempel beskrive hvordan virksomheten sikrer at nyansatte har eller får tilstrekkelig kompetanse. Det er også naturlig at rutinene beskriver hvilke tiltak virksomheten skal gjennomføre for å sikre oppdatert kompetanse på sikt (for eksempel etterutdanning, kursdeltagelse etc.)
- b) Rutiner om fôring og stell kan typisk omhandle generelle beskrivelser av hvordan virksomheten sikrer at dyrene får riktig mengde og type fôr, og riktig stell. Rutinene må altså beskrive hva virksomheten skal gjøre, spørre om osv for å sikre at det enkelte dyret

får fôr og stell som er tilpasset sitt behov. Her er tema som sykdomsproblematikk, medisinerer, spesialdiett etc. relevant.

Rutinebeskrivelsen bør også inkludere opplysninger om hvordan det enkelte dyrets behov i praksis skal sikres, for eksempel ved bruk av skjema for fôring for hvert individ eller gruppe etc. Et slikt skjema vil samtidig i stor grad kunne tilfredsstille kravet om å dokumentere at rutinene blir fulgt.

- c) Rutiner om aktivisering og mosjon bør beskrive behovet for de aktuelle dyreartene på generell basis, og hvordan tiltak for å sikre mosjon og aktivisering skal gjennomføres i praksis. På dette området vil det naturligvis være store forskjeller avhengig av blant annet hvilke arter det dreier seg om, hvor lenge dyrene skal oppstalles etc. Rutinebeskrivelsen bør inkludere opplysninger om hvordan det enkelte dyrs behov skal sikres (for eksempel at det skal benyttes sjekklister for tiltak per individ) Tilsvarende gjelder for kravet beskrevet i punkt d).
- e) Rutiner for å hindre smitte bør typisk inneholde for eksempel vaksinasjonskrav og beskrivelse av kontroll av dette, eller rutiner for kontroll av smittestatus i dyrehold virksomheten kjøper dyr fra. For virksomheter som mottar dyr med ukjent smittestatus (for eksempel hittehunder), er det spesielt viktig at rutinene beskriver tiltak for å hindre smitte mellom dyr når de er oppstallet i virksomheten, jf § 14.
- f) Rutiner for å ivareta dyr i nødssituasjoner bør for eksempel beskrive tiltak for å sikre at nødutganger holdes åpne (ikke sperres av rot etc), og hvordan dyr i praksis skal evakueres i tilfelle av brann eller andre nødsituasjoner. Det kan også være aktuelt å beskrive plan for gjennomføring av brannøvelser, inkludert evakuering av dyr.
- g) Rutiner for kontroll og vedlikehold av utstyr og tekniske løsninger bør beskrive hvordan og hvor ofte det skal gjennomføres, og av hvem (type personell, hvilke kvalifikasjoner vedkommende må ha). Enkle kontroller og reparasjoner kan gjennomføres av eget personell uten spesiell kompetanse, mens det i andre tilfeller er nødvendig med personell med særlig kompetanse (for eksempel kontroll av elektrisk anlegg for å forebygge brann).
- h) Rutiner for vedlikehold og rengjøring må beskrive hvordan og hvor ofte anlegget skal rengjøres og evt. desinfiseres. De bør også inneholde beskrivelse av sjekklister for gjennomført renhold.

Om § 6 Forbud

Det er forbudt å stille ut levende dyr i vinduer. Med «vinduer» menes her utstillingsvinduer som eksponerer dyrene for personer eller andre forstyrrelser som er utenfor butikkens lokaler, enten butikken ligger inne i et kjøpesenter eller ut mot gaten. Miljøet utenfor et butikkvindu vil kunne innebære mye mer forstyrrelser for dyrene enn inne i butikken og være utenfor den ansvarliges kontroll. Det er ikke forbudt å vise frem dyrene bak glassvegger inne i butikken.

Om § 7 Informasjon til mottakere av dyr

Kravet om informasjon om dyr som omsettes til privatpersoner, kan ikke oppfylles ved å bare henvise til for eksempel litteratur eller en nettside med informasjon.

Mattilsynets veiledninger om hold av dyr er eksempler på aktuell informasjon som kan følge med når dyr omsettes (finnes på mattilsynet.no), men også annen skriftlig veiledning på papir eller f.eks. CD kan tilfredsstille kravet.

Det skal også gis informasjon om spesielle behov hos det konkrete dyret som omsettes, for eksempel om helse eller atferd.

Om § 8 Anlegg

Forskriften omfatter mange ulike typer virksomheter, og virksomhetens omfang og karakter vil ha betydning for hva kravene til anlegget innebærer i praksis. Hva som skal til for å oppfylle de funksjonelle kravene, for eksempel til rømmingssikkerhet eller anleggets egnethet til å holdes rent, vil derfor variere.

For eksempel vil det i et stort dyrepensjonat med 50 hunder som gjerne gjør fra seg på gulvet, være behov for andre materialvalg og andre renholdsrutiner enn i en virksomhet hvor 5 katter holdes for omplassering. Antall dyr og varighet av oppholdet vil påvirke behovet for oppstillingsplasser til isolasjon av syke dyr, og behovene for tiltak mot skadedyr vil være annerledes for et dyrepensjonat enn for en dyreforretning i et kjøpesenter.

Den enkelte virksomhet må ta stilling til hva som skal til for å oppfylle kravene, ut fra en faglig vurdering.

Særlig om punkt j, brannvarslingsanlegg:

Kravene om brannvarsling kommer i tillegg til annet regelverk, f.eks. for brannvarsling i kjøpesentra og andre steder der det oppholder seg mennesker. Virksomheten må ha egnet anlegg for varsling av brann dersom det ikke er åpenbart unødvendig. Med egnet anlegg menes blant annet at varslingen må kunne oppfattes av personer som har mulighet til å reagere og treffe tiltak dersom alarmen går. Dette betyr at vedkommende må være i rimelig nærhet av anlegget slik at man kan rekke frem til stedet, og ha adgang til anlegget for å slukke brann eller evakuere dyr. Dette gjelder hele døgnet. Det er naturligvis av betydning for de tekniske kravene til varslingsanlegget hvor vidt det er mennesker til stede hele døgnet, eller om anlegget for eksempel er ubemannet om natten.

Med åpenbart unødvendig menes for eksempel anlegg der man vurderer at det ikke er noe brannfare. I denne vurderingen må det tas hensyn til både materialvalg, utstyr som befinner seg i anlegget, elektrisk anlegg osv. I de fleste tilfeller vil det foreligge en viss brannfare, og det vil være nødvendig med varslingsanlegg av en eller annen sort.

Det kan også vurderes som unødvendig med brannvarslingsanlegg dersom dyrene til enhver tid har god mulighet til å komme seg ut og på trygg avstand fra anlegget ved en eventuell brann. Dette vil trolig være tilfellet i ytterst få virksomheter.

Om § 9 Levemiljøet

Behovet for plass varierer mellom arter og individer, og virksomhetene må legge til rette for dette.

Der dyr holdes sammen, er det viktig at de har nok plass til å trekke seg bort fra hverandre og at de har egnede steder å skjule seg for hverandre ved behov.

Dyrene skal tilbys aktiviteter som er tilpasset individenes behov og legger til rette for atferd som er naturlig for arten.

Størrelser på bur i dyrebutikker o.l.

Norges Zoohandlers Bransjeforenings (NZB) bransjestandard (under utarbeidelse) angir anbefalte minste burstørrelser for dyr som oppstalles i butikk. Dette kan være et fint utgangspunkt for skjønnsutøvelse ved tilsyn i dyrebutikker og eventuelt andre virksomheter som driver med midlertidig hold av denne typen dyr.

NZBs bransjestandard inneholder også burstørrelser for fugler, men disse er foreløpig ikke ferdig vurdert av Mattilsynet. Veilederen vil bli oppdatert på dette området på et senere tidspunkt.

Ved langvarig eller permanent hold vil de aktuelle dyrene normalt ha behov for større plass. Dette er det tatt hensyn til for noen av artene i tabellene under, men behovet for større plass ved langvarig/permanent hold gjelder også de resterende artene.

Burstørrelser for kaniner (fra NZBs bransjeretningslinjer)

Gruppe	Minste areal (m ²)	Minste mål på alle sider (cm)	Minste høyde (cm)	Minste areal per dyr i gruppe (m ²)
A	0,4	50	40	0,1
B	0,5	50	40	0,25
C	1,2	70	60	0,4

A) Unger og små raser, under 1,5 kg i vekt, for korttidshold inntil 6 uker.

B) Individer over 1,5 kg, men under 3 kg, for korttidshold inntil 6 uker.

C) Individer over 3 kg, og alle kaniner som holdes i butikken i lengre tid enn 6 uker.

Burstørrelser for marsvin (fra NZBs bransjeretningslinjer)

Gruppe	Minste areal (m ²)	Minste mål på alle sider (cm)	Minste høyde (cm)	Minste areal per dyr i gruppe (m ²)
A	0,3	50	25	0,1
B	0,5	50	25	0,2

A) Ungdyr som holdes i butikken maks. inntil 6 uker.

B) Voksne dyr, og individer som holdes i butikken mer enn 6 uker.

Burstørrelser for andre smågnagere (fra NZBs bransjeretningslinjer)

Art	Minste areal (m ²)	Minste mål på alle sider (cm)	Minste høyde (cm)	Minste areal per dyr i gruppe (m ²)
Mus	0,15	20	20	0,02
Hamster	0,15	20	20	0,05
Rotte	0,2	30	30	0,05
Ørkenrotte	0,2	30	20	0,05
Degus	0,3	40	40	0,1
Chinchilla	0,5	50	75	0,2

Om § 10 Tilsyn og stell

Hva som er forsvarlig frekvens og omfang av et tilsyn avhenger av dyrets behov i den gitte situasjonen. Velferden til kaniner, smågnagere og fugler i bur er helt avhengig av mennesker. For slike dyr vil forsvarlig tilsyn innebære å kontrollere dyret for å oppdage tegn til sykdom, skade, stress eller andre belastninger hos det enkelte dyr, samt å sørge for tilgang på vann og fôr. Forskriften krever tilsyn og stell minst 2 ganger i døgnet. Tilsyn og stell i løpet av døgnet må fordeles slik at dyrene får nødvendig tilgang på mat og vann, og at det ikke går for lang tid før eventuelle problemer oppdages.

Dyrebutikker må sørge for forsvarlig tilsyn også utenom butikkens åpningstid. Normalt vil dette innebære at noen er fysisk til stede to ganger i døgnet og ivaretar dyrene. Dersom virksomheten velger en annen løsning enn fysisk tilsyn utført av personer med nødvendig kompetanse, må den alternative løsningen sikre at tegn på sykdom, skade, stress, andre belastninger eller svikt i tilgang på vann og fôr hos det enkelte dyr, kan oppdages og håndteres innen rimelig tid.

Om § 14 Dyrene

Felles for den type dyrehold som forskriften regulerer, er at dyrene holdes i omgivelser som ikke er ment å være deres hjemmemiljø over tid, og som i mange tilfeller heller ikke er egnet til dette. Dyrene utsettes gjerne for mange fremmede dyr og mennesker, mindre bevegelsesfrihet og mosjon, og mindre ro enn de har behov for. For de fleste dyr går dette bra i en periode uten at det får alvorlige konsekvenser for velferden. Evnen til å tilpasse seg varierer likevel mellom individer, og noen dyr vil ikke trives med situasjonen og påføres unødige belastninger. Virksomhetene må være i stand til å identifisere slike dyr og gjøre nødvendige tiltak for å ivareta dyrevelferden.

Hvis et dyr blir stående lenge på en omplasseringsvirksomhet eller returneres gjentatte ganger, må virksomheten vurdere hvor lenge det er akseptabelt at dyret lever under slike forhold, og avlive dyr som det ikke lar seg gjøre å finne et egnet, permanent hjem til innen rimelig tid.

Hvis virksomheten tar sikte på å oppstalle dyr over lang tid, slik som «gamlehjem» for hunder og liknende, må dette regnes som et permanent dyrehold, og er ikke omfattet av denne forskriften. Det samme gjelder for eksempel når papegøyer holdes over lang tid i dyrebutikker. Da må dyrene tilbys et levemiljø som er egnet for permanent dyrehold (jf. første setning under dette avsnitt). Tilsynsveilederne for hold av hund og katt beskriver hva som er akseptabelt for disse artene. Mattilsynets veiledninger om hold av kjæledyr kan bidra i skjønnsutøvelsen når forholdene for slike dyr vurderes.

Dyret må ha en atferd, helse og alder som gjør det egnet for omplassering slik at det ikke påføres unødig belastning og påkjenning. Ikke alle dyr egner seg for omplassering. Dette kan for eksempel skyldes atferdsforstyrrelser, manglende sosialisering, kronisk sykdom eller andre tilstander som gjør det vanskelig å finne en god og varig løsning for dyret. En sky og redd hund eller katt med dårlig relasjon til mennesker, egner seg ikke for omplassering. En katt som er vant til å gå fritt ute, bør ikke omplasseres til et liv som inne katt. Hunder som har bitt mennesker bør også være gjenstand for særlig vurdering.

Virksomheter som driver med omplassering må altså ha kompetanse og rutiner for å vurdere om det enkelte dyr er egnet for midlertidig hold eller omplassering. Slike rutiner kan med fordel inkluderes i det skriftlige materialet som er beskrevet under veiledningen til § 5.